

## **Openingstoespraak 6 maart op het Jubileumconcert.**

Mijnheer de rector,

Mevrouw de minister,

Mijnheer de staatssecretaris,

Mijnheer de erector en geachte ererectoren van de campus,

Geachte vicerectoren,

Geachte academisch beheerder,

Mijnheer de gouverneur,

Mijnheer de ere-gouverneur,

Mijnheer de volksvertegenwoordiger,

Mijnheer de député,

Mevrouw de provincieraadvoorzitter

Mijnheer de Burgemeester,

Mijnheer en mevrouw de schepen

Geachte decaan,

Geachte leden van de raad van bestuur, het bestuurcomité Kulak en de Academische Raad van de KU Leuven,

Mijnheer de deken,

Beste collega's,

Dames en Heren,

Zoals bekend, werd de wet op de Universitaire Expansie vijftig jaar geleden goedgekeurd. Eerst in de Senaat, op 18 maart 1965, en daarna in de Kamer op 9

april 1965. Naar verluidt wapperden toen al de vlaggen aan het Kortrijkse stadhuis, want die stad had nu ook een universiteit!

Het moest een klein experiment worden, waarmee, in het perspectief van democratisering, universitaire opleidingen dichterbij de West-Vlaamse jongeren zouden worden gebracht. Tegelijk diende met de inplanting van de campus aan de regio een nieuw economisch elan te worden gegeven. Een halve eeuw later zijn die doelstellingen nog steeds van kracht, weliswaar in sterk geëvolueerde contexten.

Aan de ene kant genieten hier thans zo'n 1500 studenten hun basisopleiding, wat een verdubbeling betekent tegenover 15 jaar geleden. Aan de andere kant profileert de campus zich op vlak van onderzoek meer dan ooit als de voortrekker van de West-Vlaamse kenniseconomie, ook op internationaal vlak, want we herbergen hier toponderzoek, en dat in de drie groepen van onze universiteit, met name 1) humane wetenschappen, 2) wetenschap en technologie en 3) biomedische wetenschappen, inclusief de geneeskunde! Al te vaak denkt men dat er hier alleen bachelor-onderwijs wordt gegeven, maar in het voorbije lustrum zijn er op Kulak een 100-tal doctoraten afgelegd (een gemiddelde van 20 per jaar). We zijn dus niet alleen een basiskamp naar het master-onderwijs in Leuven, maar ook naar het postdoctorale onderzoek hier ter plekke.

Geen wonder dus dat Kulak in de afgelopen jaren met het sociale, het culturele, het economische, het industriële én het medische weefsel van stad en de streek diverse samenwerkingsverbanden heeft tot stand gebracht, zodat de campus als van zelf is ingebed in het netwerk van de Eurometropool. Daardoor is wetenschappelijke, culturele en pedagogische interactie met de ons omringende culturen een haast natuurlijk gegeven geworden.

Maar ik sta hier niet om de lof te zwaaien over onze instelling; dat zullen mogelijk de andere sprekers wel doen... Deze gelegenheid wil ik vooral aangrijpen om te danken. Het simpele feit dat een kleine speler als Kulak in de voorbije decennia

zich niet alleen heeft kunnen handhaven, maar zich verder heeft kunnen ontplooiën tot een belangrijke voorpost van een van de meest excellente universiteiten van Vlaanderen, behoort natuurlijk tot de verdienste van zeer velen. En ik ben ze daarvoor allen even dankbaar. Om niemand te vergeten, noem ik daarbij het liefst zo weinig mogelijk namen.

Eerst en vooral gaat mijn erkentelijkheid naar al het personeel dat door de jaren heen op deze plek een hechte “community” heeft opgebouwd. Een van de sleutels tot het merkwaardige succes van Kulak is ongetwijfeld haar teamgeest én haar clubliefde. In niet altijd even gunstige omstandigheden en met wisselende beleidsploegen te Leuven en te Kortrijk is men er in geslaagd, het beste van wat een professionele toekomstvisie enerzijds, en het vasthouden aan een waardevolle traditie anderzijds te bieden hebben, op een originele manier aan elkaar te koppelen. Kulak was en is, dames en heren, een campus op mensenmaat. Ondanks het feit dat er hier op vandaag meer dan driehonderd werknemers rondlopen, blijven gedrevenheid en inzet voor het Kulak-project de voornaamste drijfveer van al onze medewerkers. Kulak blijft hoe dan ook een appel tot samenwerken en dat doorheen alle lagen van het technisch, administratief, assiterend en zelfstandig academisch personeel. Ik dank van ganser harte al wie zich, van hoog tot laag en van laag tot hoog, in de voorbije halve eeuw voor het welslagen van dat project hebben ingezet, niet in het minst mijn voorgangers de campusrectoren en hun respectieve directiecomités, inclusief het onze.

Vanzelfsprekend wil ik in deze hulde voorts onze studenten en alumni betrekken. De teamgeest en clubliefde, waarvan sprake, houden immers niet op bij het personeel, maar krijgen ieder jaar opnieuw vanuit de studentenpopulatie nieuwe impulsen. Elk jaar opnieuw moet de campus zowat de helft van zijn studenten verdienen. In veel instellingen zou dit een onmogelijke opgave zijn. Hier vormt het de basis voor een niet-aflatende dynamiek van onderuit, die, net zoals in de aanvangsjaren, nog steeds vanuit de vormingsdagen te Anseremme wordt

voorbereid. Op een schone dag zag ik daar een geïmproviseerde vlag met de leuze: “de unief van ons dromen”. Ja, zo wil Kulak uitdrukkelijk blijven zijn: een venster op de wereld voor jonge mensen die hier volop ruimte en verantwoordelijkheid krijgen om hun eigen pad uit te stippelen en het daarbij nog aandurven ook om idealen voorop te stellen.

Met het concert van *Il Fondamento* – ensemble in residence te Kortrijk - willen wij hen eren. Immers Kulak is voor hen hét fundament geweest voor hun verdere carrière.

Wie we nog willen danken en eren, zijn uiteraard onze ambassadeurs en senatoren. U vindt de logo's en/of namen van die exclusieve club van mecenasen terug in het programmaboekje dat u straks zal ontvangen. Zij hebben met hun daadwerkelijke steun op onze campus reeds tal van bijkomende initiatieven op vlak van onderzoek, onderwijs en infrastructuur mogelijk gemaakt. Verder zijn er ook de Kulak-sympathisanten. Hoe u deze titel kan verwerven, leest u ook in het programmaboekje, want ja we hebben ook uw steun hard nodig. Enerzijds hopen we dat alumni in de toekomst universiteitsbreed een grotere rol gaan spelen, onder meer inzake onderwijsevaluatie en curriculuminnovatie (via de participatie in permanente onderwijscommissies) en anderzijds hebben we tal van concrete en uitdagende projecten op stapel staan waarvoor we uw aandacht durven te vragen. Met de renovatie van auditoria en laboratoria, de uitbreiding van de bibliotheek en het leercentrum zowel als de bouw van een nieuwe studentenresidentie worden hier de komende vijftig jaar effectief voorbereid!

In dat verband gaat mijn erkentelijkheid zeker ook naar de bestuurders van de KU Leuven zowel als deze van Kulak en heel in het bijzonder naar de huidige voorzitter van het Kulak-bestuurscomité. Zonder zijn excellente werk achter de schermen zouden we echt niet staan, waar we nu staan! Bedankt Lieven! *Mutandis mutandis* geldt hetzelfde voor de huidige en vroegere Leuvense rectoren, de leden

van het Gebu, de decanen en de leden van de academische raad, van wie we er hier diverse mogen begroeten.

Een speciaal woord van dank tenslotte aan de werkgroep 50 jaar Kulak en zijn dynamische voorzitter. Zij zorgen ervoor dat de viering van het gouden jubileum een uitgerekt proces wordt met diverse hoogtepunten, waarvan we vandaag het eerste mogen beleven.

Op herdenkingsplechtigheden als deze heeft men evenwel vaak de neiging om triomfalistisch te doen over het eigen verleden; dat willen wij absoluut vermijden. Een instelling die op academisch niveau geschiedenis onderwijst, is dat trouwens aan zichzelf verschuldigd. Daarom hebben wij aan dr. Saartje Vanden Borre, postdoctoraal medewerker aan Kulak, de opdracht gegeven een boek te schrijven over de geschiedenis van de campus. Het zal nog in de loop van dit kalenderjaar verschijnen, als het vijftigste academiejaar volledig is voltooid. U kan er nu al op intekenen en u krijgt zelfs een primeur. Want het is vandaag voor het eerst dat de titel van haar werk middels de folder in het programmaboekje in ruimere kring wordt verspreid: *“toga’s voor ’t Hoge”*.

En over ’t Hoge gesproken. Dat is al lang niet meer de universiteit alleen (ook al gaat ons boek voor een goed begrip uitsluitend over Kulak) maar ook Vives, de partnerhogeschool uit de KU Leuven associatie. Dat wij elkaar wederzijds kunnen versterken, blijkt voldoende uit de andere West-Vlaamse vestigingen, in Brugge en voorlopig ook nog in Oostende, waar een zinvolle cohabitatie van universitair en hoger onderwijs tot stand is gekomen. We zullen dat in de toekomst continueren met een gloednieuw KU Leuven gebouw in Brugge, waar vanaf 2017 de universitaire opleidingen in de industriële ingenieurswetenschappen en in de kinesitherapie en revalidatiewetenschappen zullen worden gehuisvest. Maar ook in Kortrijk is de campus Zuid in volle expansie. U zal dat merken als we straks ter wille van akoestische redenen de oversteek maken naar de prachtige infrastructuur

van het Forum van Vives, die we voor de gelegenheid geheel kosteloos mogen gebruiken, hetgeen ons goed nabuurschap voldoende onderstreept.

**En nu heb ik lang genoeg gepraat, en geef ik zeer graag het woord aan onze hoge gasten, achtereenvolgens de burgemeester van Kortrijk, Vincent Van Quickenborne, tegelijk federaal volksvertegenwoordiger en gewezen vicepremier van België; de minister van onderwijs, tevens viceministerpresident van de Vlaamse regering, Hilde Crevits, en *last but not least*, onze rector Rik Torfs, tevens gewezen senator...**